

पशुसख (प० + सखि) m. ein Freund des Viehes, N. pr. eines Çûdra MBH. 13, 4417. 4447.

पशुसैनि (प० + स०) adj. = पशुष VS. 19, 48.

पशुसमाप्ताय (प० + स०) m. Aufzählung der Opferthiere, so heisst der Abschnitt VS. 29, 48. fgg. Nib. 12, 13.

पशुसौधन (प० + सा०) adj. f. ई das Vieh lenkend, — leitend: अष्टा RV. 6, 53, 9.

पशुसूत्र (प० + सू०) n. Titel einer Schrift Ind. St. 1, 470, 11.

पशुकरीतकी (प० + कृ०) f. die Frucht von Spondias mangifera TRIK. 2, 4, 8.

पशुकव्य (प० + कृ०) n. Thieropfer M. 4, 28.

पशुकूर (पशु + 1. कूर) in ein Stück Vieh umwandeln: ०कृत KATHAS. 37, 156. zum Opferthier machen: धेनुं तो पशुकृत्य 27, 117. 37, 58. तदेष: — अस्माभिरुपकृतव्यः अः प्रभाते पशुकृतः 26, 140. MRĪKĪ. 137, 19.

पश्च adj. der hintere, spätere, westliche: कैलासो हिमवांशिव दक्षिणो न मूचचली । पूर्वपश्चात्पतेतौ nach Osten und nach Westen MĪR. P. 54, 24. पश्च adv. ved. P. 5, 3, 33. darauf: पुरा व्याप्नो ज्ञापते पश्च सिंहे: Sch. Vgl. पश्चा, पश्चात्, पश्चानुताप, पश्चानुपूर्वी, पश्चार्ध, पश्चिम. Die Endung च ist identisch mit dem च in उच्च, नीच u. s. w.; vgl. lat. pos, post.

पश्चो (instr. von पश्च) adv. ved. P. 5, 3, 33. hinten, hinterdrein; nachher, später; im Westen, westlich: पश्चा स दृष्ट्या यो अघस्यं धाता RV. 1, 123, 5. 2, 27, 11. पश्चा मृधो अर्ष भवन्तु विद्याः 10, 67, 11. अदित्पश्चा ब्रुवु धाना व्यङ्घ्यन् 4, 1, 18. 10, 149, 3. AV. 10, 4, 11. प्र पुरो नि पश्चा 8, 7. तस्मात्कुमरो ज्ञातः पश्चेव प्रचरति erst später AIT. Br. 3, 2. असौ पुर उदेति पश्चास्तमेति 1, 7. अग्ने, पश्चा ÇAT. Br. 1, 1, 2, 5. पश्चेव दधिरे 2, 1, 4, 27. पुरा, पश्चा PĀNĪKĀV. Br. 11, 5, 11. P. 5, 3, 33. Sch. ०सोमपीथ KĀTJ. 13, 6.

पश्चाच्चर (पश्चात् + चर) adj. hintennach kommend KĀTJ. 12, 8.

पश्चाच्छ्रमण (पश्चात् + श्र०) m. ein buddhistischer Geistlicher, der hinter einem andern Geistlichen hergeht, wenn dieser das Haus eines Laien betritt, VJUTP. 203. BURN. Intr. 314, N. 2.

पश्चात् (ablat. von पश्च) P. 5, 3, 32. Vop. 7, 110. 1) adv. a) von hinten, hinterher, hinten, nach hinten AK. 3, 4, 28 (29), 4. H. a. n. 7, 24. MED. avj. 31 (es ist wohl चर्मे st. परमे zu lesen; aber welche Bed. ist mit dem folg. अधिकारे gemeint?). मर्या न योषामभ्येति पश्चात् folgt nach RV. 1, 113, 2. 124, 9. 8, 89, 1. AV. 8, 9, 9. ÇAT. Br. 14, 5, 2, 11. न नः पश्चादृचं नं शत् RV. 2, 41, 11. मनः पश्चादनु पच्छति रश्मयः 6, 75, 6. पश्चादरोपसो ÇAT. Br. 3, 5, 2, 11. प०, पुरम् RV. 10, 90, 5. AV. 7, 80, 1. 8, 6, 15. ÇAT. Br. 1, 6, 2, 11. KĀTJ. ÇR. 1, 8, 28. 9, 4. 2, 5, 4. धावन् M. 2, 196. HIT. 14, 9. पूर्व मृतं चर्भर्तारं पश्चात्साध्यनुगच्छति MBH. 1, 8033. पश्चाद्वाङ्मवद् MRĪKĪ. 175, 12. पश्चाद्द्वयपुरुष ÇĀK. 73, 1. पश्चाद्वाङ्मवति कृषिणः स्वाङ्गमापच्छ्रमानः ad ÇĀK. 78. पुरस्तात्, प० 86. पुरा, प० Spr. पुरो रेवापारे u. s. w. RAGH. 16, 29. 4, 30. Spr. 23, v. l. पश्चाद्दुपेत्य von hinten 1235. VARĀH. BRH. S. 88, 18. KATHAS. 34, 186. 39, 141. 168. AK. 2, 6, 2, 16. 8, 2, 8. 3, 4, 24, 153. H. 587. पश्चाच्चैवापसरता (यानिन) rückwärts gehend (Wagen) JĀGĪ. 2, 299. नदीं पश्चान्मुखान्प्रिताम् mit abgewandtem Gesichte R. 2, 55, 4. पश्चात्कार् hinter sich lassen so v. a. übertreffen: सा तस्य कर्मनिर्वृत्तैर्हरं पश्चात्कृता फलैः RAGH. 17, 48. — b) hintennach, hernach, später, zuletzt KĀTJ. ÇR. 8, 5, 9. 10, 2, 39. 6, 15. 15, 5, 30. M. 8, 161. 212. 9, 218. MBH. 3, 2750.

2880. 12597. R. 2, 1, 32. 30, 20. 61, 13. DAÇ. 1, 9. ÇĀK. 84, 14. 95, 15. 110, 16. RAGH. 12, 17. MRĪKĪ. 37. 45. 109. Spr. 140. VARĀH. BRH. S. 3, 36. 39, 9. 45, 98. VID. 168. 199. HIT. 20, 14. 38, 12. 42, 4. 127, 20. ÇUK. in LA. 42, 12. प्राक्, प० MRĪKĪ. 52, 5. RAGH. 12, 7. ÇĀK. 110, 7. पुरा, प० Spr. 382. PĀNĪKĀT. II, 48. पूर्वम्, प० M. 4, 125. ÇĀK. 179. प्रथमम्, प० RAGH. 12, 39. Spr. 765. प्रथमतः, प० DHŪRTAS. 90, 4. अदितः, प० M. 3, 211. अदौ, प० SĪH. D. 80, 3. अग्ने, प० Spr. 770. — c) von Westen, westwärts, im Westen AK. H. a. n. MED. AV. 12, 1, 31. 18, 4, 9. 11. ÇAT. Br. 13, 8, 2, 13. KHĀND. UP. 3, 6, 4. 7, 25, 1. MUṆD. UP. 2, 2, 11. MBH. 7, 2349. MRĪKĪ. 16. VARĀH. BRH. S. 4, 3, 5, 34. 87. 11, 46. 21, 13. SŪRJAS. 1, 25. BHĀG. P. 4, 23, 52. fg. उत्तरतःपश्चात् von Nordwest: तस्माद्दुत्तरतःपश्चादर्थं भूयिष्ठं पवमानः पवते AIT. Br. 1, 7. — 2) praep. mit dem gen. (Vop. 5, 23) und abl. a) hinter, hinter — her: साकमथ मुदेलायाः पुरः पश्चाच्च गामिनी MBH. 4, 631. रथस्य Schol. zu P. 2, 1, 6. गोः Schol. zu P. 5, 2, 15. AK. 2, 6, 2, 25. H. 608. KATHAS. 6, 134. शर्मवर्मणाः । पश्चाच्चरद्वयं सो ऽथ सिंहुगुतो व्यसर्षत् 158. 7, 72. 9, 23. 27, 181. 185. 39, 135. 42, 84. Vop. 6, 61. — b) nach: तदस्य पश्चान्वात्सुकृन्मे PĀNĪKĀT. 145, 14. ततः पश्चात् darauf, alsdann M. 3, 116. 117. MBH. 3, 2761. HIT. 4, 16. R. 2, 61, 12. 6, 1, 5. 16, 19. 96, 15. PĀNĪKĀT. 21, 25. HIT. 17, 20, v. l. 38, 9. — c) westlich von: अयणास्य KĀTJ. ÇR. 2, 3, 9. 14. 25, 10, 21. ÂÇV. ÇR. 4, 8. LĀTJ. 1, 9, 7. PĀR. GRHJ. 2, 1. 2. KHĀND. UP. 5, 2, 8. mit dem abl. KĀTJ. ÇR. 8, 3, 14. 14, 3, 14. 16, 7, 31. ÂÇV. ÇR. 4, 4. — Vgl. दक्षिण०.

पश्चात्तात् (von पश्चा) adv. von hinten RV. 7, 72, 5. 10, 27, 15. 36, 14.

पश्चात्कर्णम् (von प० + कर्ण) adv. hinter dem Ohr ÇAT. Br. 3, 8, 2, 15. KĀTJ. ÇR. 25, 7, 34.

पश्चात्काल (प० + काल) m. Folgezeit: ०ले später, nachher UPAG. AV. 7.

पश्चात्तर (von पश्चात्) adj. der spätere: अहीनिकाकः ÂÇV. ÇR. 8, 13.

पश्चात्ताप (प० + ताप) m. Reue AK. 1, 1, 2, 25. H. 1378. HALĀJ. 4, 31.

०तापं कर Reue empfinden MBH. 4, 419. ०तापेन दुःखितः R. 1, 63, 18.

०तापसमन्वित 3, 51, 36 (पश्चात् ताप० GORR.). ०तापमुपगतः ÇĀK. 79, 16. 106, 20. ०कृत Spr. 217.

पश्चात्तापिन् (vom vorherg.) adj. Reue empfindend: अ० JĀGĪ. 3, 221.

पश्चात्सद (प० + सद) adj. hinten —, westlich sitzend VS. 9, 35.

पश्चादन्तम् (von पश्चाद् + अन्त) adv. hinter der Achse TBa. 1, 3, 2, 5. ÇAT. Ba. 5, 1, 2, 15. KĀTJ. ÇR. 9, 12, 7.

पश्चादपवर्ग (पश्चात् + अप०) adj. hinten schliessend KĀTJ. ÇR. 2, 7, 27.

पश्चादुक्ति (पश्चात् + उक्ति) f. Wiedererwähnung, Wiederholung Vop. 3, 132.

पश्चादोष (प० + दोष) m. Spätabend VS. 30, 17.

पश्चाद्भाग (पश्चात् + भाग) m. Hintertheil H. 614. die Westseite VARĀH. BRH. S. 4, 4.

पश्चाद्वात (पश्चात् + वात) m. ein Wind von hinten d. i. Westwind TS. 2, 4, 9, 1. 4, 3, 2, 2.

पश्चानुताप (पश्च + अनु०) m. Reue HARIV. 4841. — Vgl. पश्चात्ताप. पश्चानुपूर्वी (पश्च + अनु०) f. eine rückkehrende —, umgekehrte Reihenfolge H. 135.

पश्चान्मारुत (पश्चात् + मा०) m. ein von hinten blasender Wind: पश्चात्पुरोमारुतयोः RAGH. 7, 51.